ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та інших законів України щодо вдосконалення процедур банкрутства (неплатоспроможності), превентивної реструктуризації та запровадження спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74):

1) у статті 1:

у частині першій:

абзац сімнадцятий викласти в такій редакції:

"неплатоспроможність – нездатність боржника (іншого, ніж страховик або кредитна спілка) виконати грошові зобов'язання, строк виконання яких настав, зокрема, якщо задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань боржника в повному обсязі перед іншими кредиторами або якщо розмір грошових зобов'язань боржника, строк виконання яких настав, перевищує вартість його активів (неоплатність), або неплатоспроможність страховика, встановлена Національним банком України відповідно до Закону України "Про страхування", або неплатоспроможність кредитної спілки, встановлена відповідно до Закону України "Про кредитні спілки";";

в абзаці двадцять третьому слова "недопущення або запобігання неплатоспроможності" замінити словами "запобігання неплатоспроможності або сприяння відновленню платоспроможності";

абзац тридцять третій після слів "представник органу місцевого самоврядування," доповнити словами "інвестор, визначений планом санації,";

частину шосту викласти в такій редакції:

"Терміни "суб'єкти мікропідприємництва", "суб'єкти малого підприємництва", "суб'єкти середнього підприємництва" та "суб'єкти великого підприємництва" вживаються в цьому Кодексі у значеннях, наведених у Законі України "Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб".";

2) абзац другий частини другої статті 2 викласти в такій редакції:

"Провадження у справі про банкрутство емітента облігацій з покриттям та спеціалізованої платформи фінансування здійснюється у порядку, передбаченому цим Кодексом, з урахуванням особливостей, визначених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям". З моменту переходу прав вимоги, що складають пул сек'юритизованих активів або активи покриття, до спеціалізованої платформи фінансування або з моменту внесення активів покриття до реєстру активів покриття відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям" на такі активи та кошти за ними не поширюються положення цього Кодексу, крім випадків, прямо передбачених цим Кодексом.";

3) абзац восьмий частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

"визначає, затверджує та розміщує на своєму офіційному веб-сайті примірну форму плану санації, реструктуризації, заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, та плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника);";

4) статтю 6 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Заяви, клопотання та скарги, подані до господарського суду учасниками у справі про банкрутство (неплатоспроможність), господарський суд розглядає не пізніше ніж через 30 днів з дня їх надходження до суду (щодо справ про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядаються в порядку спрощеного провадження, – 10 днів), якщо цим Кодексом не встановлено інших строків їх розгляду.";

5) у статті 9^1:

у частині першій:

в абзаці першому слова "приховування банкрутства" замінити словами "приховування неплатоспроможності";

доповнити абзацом другим такого змісту:

"Цивільно-правова відповідальність у справі про банкрутство настає за наявності вини на підставах, визначених статтями 67^1 і 67^2 цього Кодексу.";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Приховуванням неплатоспроможності визнається умисне невиконання керівником (органом управління) боржника передбаченого цим Кодексом обов'язку у визначений строк звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство у разі неплатоспроможності боржника і відкриття господарським судом провадження у справі про банкрутство за заявою кредитора.";

6) частину восьму статті 12 викласти в такій редакції:

"8. Під час виконання повноважень арбітражний керуючий має право на безпосередній доступ до інформації про боржників, їхнє майно, майнові права, доходи та кошти, у тому числі до конфіденційної інформації, що міститься в державних базах даних і реєстрах, у тому числі електронних. Такий доступ включає можливість пошуку, перегляду та отримання інформації, формування електронних витягів та інших інформаційних документів у межах повноважень арбітражного керуючого. Доступ здійснюється з електронною ідентифікацією арбітражного керуючого та фіксацією звернень до відповідних інформаційних систем. Порядок доступу до такої інформації з баз даних та реєстрів встановлюється центральними органами виконавчої влади, що забезпечують їх ведення.";

7) частину шосту статті 33^1 виключити;

8) пункт 2 частини другої статті 33^2 після слів "господарським судом" доповнити словом "додаткових";

9) статтю 33^{11} доповнити частинами четвертою і п'ятою такого змісту:

"4. Дія заходів захисту боржника (основних та додаткових) спеціалізованої платформи фінансування не поширюється на:

1) управління та розпоряджання, у тому числі відчуження, пулом сек'юритизованих активів, активами покриття та майном, набутим у результаті звернення стягнення на предмет забезпечення за такими активами, що здійснюються відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям";

2) платежі власникам сек'юритизаційних цінних паперів, власникам облігацій з покриттям та іншим кредиторам у рамках транзакції із сек'юритизації або за програмою облігацій з покриттям, що здійснюються за рахунок пулу сек'юритизованих активів або активів покриття;

3) звернення стягнення на пул сек'юритизованих активів або активи покриття у випадках та порядку, передбачених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

На вимогу кредиторів, зазначених у пункті 2 цієї частини, у частині, не задоволеній за рахунок пулу сек'юритизованих активів або активів покриття, дія заходів захисту боржника поширюється на загальних підставах.

5. Дія заходів захисту боржника (основних та додаткових) – оригінатора, управителя фінансовими активами або іншої особи, яка здійснює обслуговування пулу сек'юритизованих активів, не поширюється на грошові кошти, отримані боржником як виконання зобов'язань за фінансовими активами, включеними до пулу сек'юритизованих активів, якщо відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям" та документації транзакції із традиційної сек'юритизації такі кошти підлягають перерахуванню спеціалізованій платформі фінансування та можуть бути точно встановлені.";

10) у статті 33^{18}:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 33^{18}. Класи сторін превентивної реструктуризації";

частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"Зміна критеріїв, згідно з якими кредитори залучаються або не залучаються до плану превентивної реструктуризації та (або) до складу залучених кредиторів чи класів залучених кредиторів, здійснюється боржником шляхом внесення відповідних змін до плану превентивної реструктуризації, який боржник повинен надіслати всім залученим кредиторам.";

11) в абзаці першому частини п'ятої статті 33^{22} слово та цифри "статті 33^{20}" замінити словом та цифрами "статті 33^{21}";

12) у статті 33^{23}:

підпункт "б" пункту 2 частини другої викласти в такій редакції:

"б) хоча б одним із класів залучених кредиторів з правом голосу, крім класу засновників (учасників, акціонерів) боржника та класу незабезпечених кредиторів, заінтересованих стосовно боржника або іншого класу, який у разі відкриття провадження у справі про банкрутство боржника та визнання боржника банкрутом або у разі відхилення судом плану превентивної реструктуризації та закриття процедури превентивної реструктуризації не отримає жодного погашення своїх грошових вимог;";

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Для цілей цієї Книги ранги (старші та молодші класи) визначаються відповідно до частини першої статті 33^{18} цього Кодексу. Класи кредиторів, утворені в межах класу відповідно до частини другої статті 33^{18} цього Кодексу, є класами того самого рангу, що й клас, у межах якого їх утворено. Клас засновників (учасників, акціонерів) боржника, власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) боржника є молодшим за всі класи залучених кредиторів.";

13) пункт 10 частини першої статті 33^{27} викласти в такій редакції:

"10) якщо боржник у строки, передбачені цим Кодексом, не подав до початку заключного засідання схвалений зборами кредиторів план превентивної реструктуризації або план превентивної реструктуризації, затверджений

у порядку, передбаченому статтею 33^{23} цього Кодексу, або не усунув порушення, передбачені частиною четвертою статті 33^{21} цього Кодексу, та господарським судом не прийнято рішення про відкладення заключного засідання;";

14) розділ VIII "Спрощена процедура превентивної реструктуризації" книги третьої доповнити статтею 33^{30} такого змісту:

"Стаття 33^{30}. Особливості превентивної реструктуризації окремих суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва

1. Положення цієї статті застосовуються до боржників, які відповідають сукупно таким критеріям:

1) є суб'єктами мікропідприємництва або малого підприємництва;

2) загальний розмір грошових вимог кредиторів до боржника за зобов'язаннями, строк виконання яких настав або настане під час процедури превентивної реструктуризації, не перевищує показників, визначених пунктом 3 частини другої статті 138 цього Кодексу.

2. Боржник, який відповідає критеріям, визначеним частиною першою цієї статті, має право подати до господарського суду заяву про відкриття превентивної реструктуризації в порядку цієї статті. Господарський суд розглядає заяву про відкриття превентивної реструктуризації з урахуванням таких особливостей:

1) боржником може бути утворено лише два класи кредиторів: клас забезпечених кредиторів та клас незабезпечених кредиторів;

2) критерій найкращих інтересів кредиторів застосовується виключно в частині порівняння ефективності плану превентивної реструктуризації порівняно із задоволенням вимог кредиторів у ліквідаційній процедурі (процедурі погашення боргів боржника) в межах справи про банкрутство (неплатоспроможність);

3) строк виконання плану превентивної реструктуризації не може перевищувати трьох років;

4) залучені кредитори класу незабезпечених кредиторів, які були належним чином повідомлені про проведення зборів кредиторів для схвалення плану превентивної реструктуризації та були відсутні на них, вважаються такими, що підтримали план превентивної реструктуризації. Такі кредитори, з урахуванням вимог частини другої статті 33^{22} цього Кодексу, не пізніше ніж за сім календарних днів до початку заключного засідання господарського суду, на якому розглядатиметься план превентивної реструктуризації, мають право подати свої заперечення щодо такого плану, що підлягають розгляду в судовому засіданні;

5) положення статті 33^{23} цього Кодексу не застосовуються.

3. До заяви про відкриття процедури превентивної реструктуризації, що подається відповідно до цієї статті, додаються докази відповідності боржника вимогам, визначеним частиною першою цієї статті.

4. Якщо затверджений господарським судом план превентивної реструктуризації боржника – фізичної особи – підприємця після завершення строку його виконання не виконано та залучені кредитори не подали до господарського суду заяви про закриття процедури превентивної реструктуризації, суд за заявою боржника або адміністратора превентивної реструктуризації звільняє боржника від непогашених згідно з планом превентивної реструктуризації боргів (крім боргів за вимогами забезпечених кредиторів та боргів, визначених частиною другою статті 134 цього Кодексу) та закриває процедуру превентивної реструктуризації.

Заява, передбачена абзацом першим цієї частини, розглядається в судовому засіданні за участю сторін превентивної реструктуризації.

Суд відмовляє у звільненні боржника від боргів у разі, якщо невиконання плану превентивної реструктуризації є наслідком:

істотного порушення боржником умов плану превентивної реструктуризації;

зловживання боржником правом;

надання кредиторам або суду недостовірної інформації щодо виконання плану превентивної реструктуризації;

іншої недобросовісної поведінки боржника, спрямованої на умисне невиконання умов плану превентивної реструктуризації.";

15) частину шосту статті 34 викласти в такій редакції:

"6. Боржник зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство не пізніше трьох місяців з дня, коли керівник боржника або інші члени його органів управління дізналися або повинні були дізнатися про виникнення неплатоспроможності боржника, а також в інших випадках, передбачених цим Кодексом.

У разі ліквідації юридичної особи за рішенням її учасників (акціонерів) або суб'єкта управління об'єктами державної або комунальної власності, або органу юридичної особи, уповноваженого на це установчими документами, голова та члени ліквідаційної комісії (ліквідатор) зобов'язані в межах повноважень, визначених законом та установчими документами, забезпечити своєчасне виконання обов'язку, передбаченого абзацом першим цієї частини.

У разі здійснення процедури превентивної реструктуризації боржника строк, визначений абзацом першим цієї частини, обчислюється після завершення такої процедури.

Відповідальність за порушення обов'язку, передбаченого абзацом першим цієї частини, встановлюється статтею 67^1 цього Кодексу.";

16) абзац третій частини першої статті 37 після слів та цифр "передбачені пунктом 1 частини третьої статті 33^{11} цього Кодексу" доповнити словами "(крім випадку подання боржником заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство)";

17) статтю 39 доповнити частиною вісімнадцятою такого змісту:

"18. У разі встановлення під час перегляду ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство необґрунтованості вимог кредитора, за заявою якого відкрито провадження у справі, або наявності спору про право щодо таких вимог суд скасовує цю ухвалу лише в частині визнання вимог такого кредитора, якщо на день перегляду господарський суд постановив ухвалу за результатами попереднього засідання, якою визнано вимоги інших кредиторів.";

18) в абзацах шостому і сьомому частини третьої статті 44 слова "приховування стійкої фінансової неспроможності" замінити словами "приховування неплатоспроможності";

19) абзац тринадцятий частини другої статті 47 після слів "зборах (комітеті) кредиторів" доповнити словами ", крім випадку, коли всі кредитори боржника є заінтересованими";

20) частину шосту статті 50 після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"здійснювати контроль за виконанням інвестором зобов'язань, передбачених планом санації;".

У зв'язку з цим абзац тринадцятий вважати абзацом чотирнадцятим;

21) у статті 51:

частину першу доповнити абзацами шостим і сьомим такого змісту:

"Якщо планом санації передбачено участь інвестора, план санації має містити відомості про інвестора, зобов'язання, які він бере на себе щодо відновлення платоспроможності боржника, строки їх виконання, а також відомості, що підтверджують спроможність інвестора виконати такі зобов'язання. До плану санації додається письмова згода інвестора на участь у санації на умовах, передбачених планом санації.

З моменту затвердження господарським судом плану санації боржника за участю інвестора інвестор набуває статусу учасника у справі про банкрутство.";

частину другу після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"виконання зобов'язань інвестором та його відповідальність за невиконання взятих на себе зобов'язань;".

У зв'язку з цим абзаци дванадцятий – шістнадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим – сімнадцятим;

22) у статті 52:

абзаци перший і другий частини четвертої викласти в такій редакції:

"4. План санації вважається схваленим класом незабезпечених кредиторів, якщо за схвалення плану санації віддано більше половини голосів кредиторів, включених до відповідного класу.

План санації вважається схваленим класом забезпечених кредиторів, якщо за схвалення плану санації віддано дві третини голосів кредиторів, включених до класу забезпечених кредиторів.";

доповнити частиною десятою такого змісту:

"10. Скасування або зміна судового рішення в частині визнання вимог кредитора після затвердження плану санації не є самостійною підставою для скасування ухвали про введення процедури санації та затвердження плану санації, якщо з урахуванням вимог такого кредитора в розмірі, визначеному за результатами їх перегляду, план санації вважався б схваленим відповідно до положень цієї статті. Вимоги такого кредитора задовольняються на умовах, визначених планом санації для відповідного класу кредиторів.";

23) у статті 61:

абзац п'ятий частини першої викласти в такій редакції:

"аналізує фінансовий стан банкрута, складає висновок про наявність або про відсутність ознак доведення до банкрутства, приховування неплатоспроможності, незаконних дій під час провадження у справі про банкрутство за результатом його проведення;";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Ліквідатор зобов'язаний вжити заходів для покладення субсидіарної відповідальності за зобов'язаннями боржника на осіб, визначених статтями 67^1 і 67^2 цього Кодексу, у порядку, встановленому статтею 67^3 цього Кодексу.

Стягнені кошти включаються до складу ліквідаційної маси боржника та використовуються для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленому цим Кодексом.";

24) абзац перший частини шостої статті 62 виключити;

25) книгу четверту доповнити розділом IV[1] такого змісту:

"Розділ IV[1]. СУБСИДІАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 67[1]. Субсидіарна відповідальність за порушення обов'язку звернутися із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство

1. У разі недостатності майна боржника субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями покладається на:

керівника боржника, інших членів його органів управління, голову та членів ліквідаційної комісії (ліквідатора), які винними рішеннями, діями або бездіяльністю не забезпечили виконання або своєчасне виконання обов'язку, передбаченого абзацом другим частини шостої статті 34 цього Кодексу;

засновників (учасників, акціонерів) боржника та інших осіб, які мали право давати обов'язкові для боржника вказівки чи фактично визначали його дії, якщо вони своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю перешкодили своєчасному зверненню боржника до господарського суду.

2. Розмір субсидіарної відповідальності визначається розміром збільшення недостатності майна боржника, спричиненого порушенням обов'язку своєчасного звернення до господарського суду, та не може перевищувати суми вимог кредиторів, що залишилася непогашеною внаслідок недостатності майна боржника.

3. Особи, які несуть відповідальність відповідно до цієї статті, відповідають солідарно.

Стаття 67[2]. Субсидіарна відповідальність за дії (бездіяльність), що призвели до неплатоспроможності боржника

1. У разі якщо винні рішення, дії чи бездіяльність засновників (учасників, акціонерів), керівника, інших членів органів управління боржника або інших осіб, які мали право давати обов'язкові для боржника вказівки чи фактично визначали його дії, призвели до недостатності майна боржника для задоволення вимог кредиторів, на таких осіб покладається субсидіарна відповідальність за зобов'язаннями боржника.

2. Розмір субсидіарної відповідальності визначається сумою вимог кредиторів, що підлягали задоволенню відповідно до статті 64 цього Кодексу та залишилися непогашеними внаслідок недостатності майна боржника.

3. Особи, які несуть відповідальність відповідно до цієї статті, відповідають солідарно.

Стаття 67^3. Порядок покладення субсидіарної відповідальності

1. Субсидіарна відповідальність, передбачена статтями 67^1 і 67^2 цього Кодексу, полягає у відшкодуванні збитків, завданих боржнику. Для її застосування суд встановлює протиправність поведінки відповідної особи, наявність збитків та причинний зв'язок між такою поведінкою і збитками. Особа звільняється від відповідальності, якщо доведе відсутність своєї вини.

2. Недостатність майна боржника для цілей статей 67^1 і 67^2 цього Кодексу встановлюється за результатами продажу майна, включеного до ліквідаційної маси, та задоволення за рахунок отриманих коштів вимог кредиторів відповідно до статті 64 цього Кодексу.

3. Ліквідатор за наявності підстав зобов'язаний у строк не пізніше трьох місяців з дня завершення розрахунків з кредиторами звернутися з позовною заявою про покладення субсидіарної відповідальності та стягнення коштів на користь банкрута. Кредитор має право звернутися з такою позовною заявою до затвердження звіту ліквідатора. Позовна заява розглядається господарським судом у межах справи про банкрутство в порядку, визначеному статтею 7 цього Кодексу.

4. Порушення обов'язку, передбаченого частиною шостою статті 34 цього Кодексу, встановлюється під час розгляду позовної заяви про покладення субсидіарної відповідальності і не потребує попереднього ухвалення окремого судового рішення.

5. Застосування кількох підстав субсидіарної відповідальності не може призводити до повторного відшкодування одних і тих самих збитків.

6. Звіт ліквідатора не може бути затверджений господарським судом до набрання законної сили судовим рішенням за позовною заявою про покладення субсидіарної відповідальності.";

26) частину другу статті 90 викласти в такій редакції:

"2. Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) може бути закрито у випадках, передбачених:

1) пунктами 2, 3, 5, 8^1, 9, 10 і 12 частини першої цієї статті, – на всіх стадіях провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) (до та після визнання боржника банкрутом);

2) пунктами 1, 4, 6, 8, 11 і 13 частини першої цієї статті, – лише до визнання боржника банкрутом;

3) пунктом 7 частини першої цієї статті, – лише після визнання боржника банкрутом.";

27) доповнити статтями 93^4–93^6 такого змісту:

"Стаття 93^4. Загальні особливості банкрутства емітента облігацій з покриттям та спеціалізованої платформи фінансування

1. Провадження у справі про банкрутство емітента облігацій з покриттям та спеціалізованої платформи фінансування, а у випадку, передбаченому абзацом першим частини четвертої цієї статті, – оригінатора здійснюється відповідно до цього Кодексу з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею, статтями 93^5 і 93^6 цього Кодексу та Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

Терміни "активи покриття", "договір про передачу", "облігації з покриттям", "оригінатор", "первинний кредитор", "пул покриття", "пул сек'юритизованих активів", "програма облігацій з покриттям", "реєстр активів покриття", "спеціалізована платформа фінансування", "спеціальний адміністратор", "транзакція", "фінансовий актив" вживаються в цій статті та статтях 93^5 і 93^6 цього Кодексу у значеннях, наведених у Законі України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

2. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на здійснення передбачених умовами програми облігацій з покриттям платежів власникам облігацій з покриттям та іншим кредиторам за такою програмою облігацій з покриттям за рахунок активів покриття, якщо такі платежі здійснює емітент облігацій з покриттям або спеціальний адміністратор відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям". Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів також не поширюється на здійснення власникам сек'юритизаційних цінних паперів та іншим кредиторам платежів у рамках транзакції із традиційної сек'юритизації за рахунок пулу сек'юритизованих активів відповідно до зазначеного Закону.

Звернення стягнення на активи покриття за вимогою окремого кредитора допускається лише у випадках і порядку, передбачених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

Перерахування спеціалізованій платформі фінансування коштів, зазначених в абзаці другому частини третьої цієї статті, не є задоволенням вимоги кредитора і на нього не поширюється дія мораторію на задоволення вимог кредиторів.

Виняток, передбачений абзацом першим цієї частини щодо платежів за програмою облігацій з покриттям, застосовується виключно до задоволення вимог за рахунок активів покриття. Вимоги власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям у частині, не задоволеній за рахунок активів покриття, задовольняються в порядку та у черговості, встановлених цим Кодексом для вимог кредиторів, не забезпечених заставою, і на них поширюється дія мораторію на задоволення вимог кредиторів.

3. Активи покриття, внесені до реєстру активів покриття відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", не включаються до складу ліквідаційної маси емітента облігацій з покриттям. Відчуження таких активів, у тому числі примусове, здійснюється відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям" з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Кошти, що надійшли боржнику як виконання зобов'язань за фінансовими активами, відчуженими на користь спеціалізованої платформи фінансування, не включаються до складу ліквідаційної маси боржника та підлягають перерахуванню такій платформі, за умови що їх походження та зв'язок із відповідними фінансовими активами можуть бути встановлені точно. Передача таких активів на користь спеціалізованої платформи фінансування є дійсною відповідно до закону.

4. У випадках, передбачених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", договір про передачу пулу сек'юритизованих активів на користь спеціалізованої платформи фінансування, укладений (вчинений) у рамках транзакції із традиційної сек'юритизації, правочин, за яким оригінатор придбав відповідні фінансові активи безпосередньо у первинного кредитора або у третіх осіб, а також інший правочин, за яким відповідні фінансові активи передавалися від первинного кредитора до оригінатора, не може бути визнаний недійсним у справі про банкрутство відчужувача лише з тих підстав, що його було укладено (вчинено) протягом трьох років або протягом іншого строку, що передував відкриттю провадження у справі про банкрутство відчужувача, та/або що спеціалізованій платформі фінансування було відомо чи мало бути відомо про неплатоспроможність відчужувача на час укладення (вчинення) такого правочину.

У випадках, передбачених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", договір про передачу пулу покриття на користь спеціалізованої платформи фінансування, укладений (вчинений) у рамках емісії облігацій з покриттям, не може бути визнаний недійсним лише з тих підстав, що його було укладено (вчинено) протягом трьох років або протягом іншого строку, що передував відкриттю провадження у справі про банкрутство відчужувача, та/або що спеціалізованій платформі фінансування було відомо чи мало бути відомо про неплатоспроможність відчужувача на час укладення (вчинення) такого правочину.

Положення абзаців першого і другого цієї частини застосовуються, за умови що передача відповідних активів є дійсною стосовно відчужувача і третіх осіб та такі активи належним чином ідентифіковані, крім випадків, якщо Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям" визначено обставини, за яких чинність передачі активів стосовно третіх осіб може бути забезпечено після вчинення відповідного правочину.

Положення абзаців першого і другого цієї частини не виключають визнання відповідного правочину недійсним з підстав, передбачених частиною

першою або другою статті 42 цього Кодексу чи цивільним законодавством, у разі доведення обставин, визначених частиною одинадцятою статті 13 Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

5. Арбітражний керуючий у разі виявлення активу, включеного до пулу покриття з порушенням вимог Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям", звертається до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – Комісія) із заявою про виключення такого активу з пулу покриття. Подання заяви про виключення активу з пулу покриття є обов'язковим досудовим порядком врегулювання спору.

Комісія протягом 20 робочих днів з дня отримання заяви арбітражного керуючого надсилає спеціальному адміністратору, а в разі його відсутності – емітенту облігацій з покриттям запит про вжиття заходів щодо виключення активу з пулу покриття або надсилає арбітражному керуючому вмотивований висновок про відсутність порушення. Копія такого запиту надсилається арбітражному керуючому не пізніше наступного робочого дня після його направлення.

У разі отримання висновку Комісії про відсутність порушення або ненадання Комісією відповіді у строк, встановлений абзацом другим цієї частини, арбітражний керуючий має право звернутися до господарського суду із заявою про виключення активу з пулу покриття, про що одночасно повідомляє Комісію. Господарський суд залучає Комісію до участі в розгляді такої заяви.

6. Заяву про виключення активу з пулу покриття, а також спори щодо належності майна до активів покриття та щодо передачі залишку активів покриття господарський суд розглядає у межах справи про банкрутство.

За заявою арбітражного керуючого господарський суд може вжити заходів забезпечення щодо спірних активів, зокрема заборонити їх відчуження, розподіл чи перерахування коштів за ними. Такі заходи не можуть поширюватися на активи покриття та кошти за ними, належність яких до пулу покриття не є предметом спору.

7. Актив, щодо якого Комісією направлено запит про вжиття заходів щодо виключення його з пулу покриття або щодо якого господарський суд ухвалив рішення про виключення з пулу покриття, що набрало законної сили, а також кошти за таким активом передаються емітенту облігацій з покриттям або спеціалізованій платформі фінансування відповідно до їх належності, а в ліквідаційній процедурі – ліквідатору для включення до складу ліквідаційної маси.

Стаття 93^5. Особливості банкрутства емітента облігацій з покриттям

1. Управління та розпоряджання активами покриття, у тому числі їх відчуження, здійснює спеціальний адміністратор відповідно до Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям". Повноваження арбітражного

керуючого на активи покриття не поширюються, крім випадків, передбачених статтею 93^4 цього Кодексу.

2. Спеціальний адміністратор є учасником справи про банкрутство емітента облігацій з покриттям. Спеціальний адміністратор повідомляє господарський суд та арбітражного керуючого про своє призначення і надає інформацію про склад пулу покриття. Арбітражний керуючий і спеціальний адміністратор невідкладно обмінюються інформацією та документами, необхідними для ідентифікації активів покриття, визначення складу майна емітента, формування реєстру вимог кредиторів та здійснення інших повноважень. Арбітражний керуючий забезпечує спеціальному адміністратору доступ до документів, облікових та інформаційних систем емітента в обсязі, необхідному для здійснення його повноважень.

3. Вимоги власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям вважаються забезпеченими в частині вартості активів покриття, що припадає на такі вимоги, та задовольняються в такій частині спеціальним адміністратором за рахунок активів покриття. Решта незадоволених вимог є незабезпеченими і задовольняються у четверту чергу відповідно до статті 64 цього Кодексу.

Розрахунки з такими кредиторами за рахунок ліквідаційної маси здійснюються в розмірі вимоги, зменшеної на суми, отримані ними за рахунок активів покриття станом на день проведення розрахунків. Загальна сума задоволення вимоги за рахунок активів покриття та ліквідаційної маси не може перевищувати розміру такої вимоги.

4. Після виконання в повному обсязі зобов'язань за програмою облігацій з покриттям та здійснення інших платежів за рахунок активів покриття спеціальний адміністратор передає залишок активів покриття та коштів за ними емітенту, а в ліквідаційній процедурі – ліквідатору для включення до складу ліквідаційної маси.

5. Під час здійснення процедур розпоряджання майном та санації емітента облігацій з покриттям управління активами покриття та виконання зобов'язань за такими облігаціями здійснюються з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

6. План санації боржника не може передбачати відчуження активів покриття, зміну умов виконання зобов'язань за програмою облігацій з покриттям або здійснення інших заходів, що впливають на права кредиторів за такою програмою, з порушенням вимог Закону України "Про сек'юритизацію та облігації з покриттям".

Стаття 93^6. Особливості банкрутства спеціалізованої платформи фінансування

1. Пул сек'юритизованих активів або пул покриття кожної транзакції із традиційної сек'юритизації (програми облігацій з покриттям) та кошти, що

надійшли за таким пулом, використовуються виключно для задоволення вимог власників відповідних цінних паперів та інших кредиторів у межах такої транзакції (програми) у черговості, встановленій проспектом (рішенням про емісію) цінних паперів та документацією транзакції (програми облігацій з покриттям).

Положення статті 64 цього Кодексу до таких розрахунків не застосовуються.

Вимоги, не задоволені за рахунок відповідного пулу, задовольняються за рахунок іншого майна спеціалізованої платформи фінансування у четверту чергу, якщо інше не передбачено документацією транзакції із традиційної сек'юритизації (програми облігацій з покриттям).

Залишок активів пулу після задоволення в повному обсязі вимог, передбачених абзацом першим цієї частини, включається до складу ліквідаційної маси спеціалізованої платформи фінансування.";

28) частину четверту статті 116 виключити;

29) статтю 137 доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. У разі якщо процедура погашення боргів боржника триває більше трьох років, господарський суд за заявою боржника або керуючого реалізацією майна звільняє боржника від боргів (крім боргів за вимогами забезпечених кредиторів та боргів, визначених частиною другою статті 134 цього Кодексу).

Суд відмовляє у звільненні боржника від боргів у разі встановлення:

факту зловживання боржником правами та (або) невиконання ним вимог суду або керуючого реалізацією майна;

факту надання кредиторам або суду недостовірної інформації;

фактів бездіяльності чи неправомірних дій керуючого реалізацією майна у справі про неплатоспроможність;

іншої недобросовісної поведінки боржника, спрямованої на затягування провадження у справі про неплатоспроможність.

Заява, передбачена абзацом першим цієї частини, розглядається в судовому засіданні за участю сторін справи про неплатоспроможність.

У разі оприлюднення оголошення про проведення аукціону з продажу майна боржника заяву, передбачену абзацом першим цієї частини, господарський суд розглядає після продажу такого майна або завершення всіх етапів аукціону, передбачених статтями 79 і 80 цього Кодексу.";

30) доповнити книгою шостою такого змісту:

"КНИГА ШОСТА. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО (НЕПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ) СУБ'ЄКТІВ МІКРОПІДПРИЄМНИЦТВА ТА МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА, ЩО РОЗГЛЯДАЮТЬСЯ В ПОРЯДКУ СПРОЩЕНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 138. Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження

1. Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, полягає у застосуванні до боржників спрощених процедур ліквідації (погашення боргів боржника) у справах про банкрутство (неплатоспроможність) юридичних осіб (фізичних осіб – підприємців) з метою звільнення їх від боргів і погашення вимог кредиторів у найкоротші строки та з найменшими для них витратами.

Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, встановлює особливості застосування процедур ліквідації (погашення боргів) боржника, які передбачають прискорене, спрощене та економічно ефективне врегулювання неплатоспроможності, з метою захисту прав кредиторів, працівників та інших зацікавлених осіб, забезпечення їх участі у провадженні, запобігання зловживанню процедурою та мінімізації негативних наслідків для боржника та кредиторів.

Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, застосовується до боржників у разі їх неплатоспроможності.

2. Провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, застосовується до боржників – юридичних осіб або фізичних осіб – підприємців, які відповідають усім таким критеріям:

1) є суб'єктами мікропідприємництва або малого підприємництва;

2) строк, який минув з дати державної реєстрації до дати подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, становить не менше ніж один рік;

3) на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, загальний розмір кредиторської заборгованості не перевищує:

для юридичних осіб – 2000 розмірів мінімальної заробітної плати станом на 1 січня року, в якому подано заяву;

для фізичних осіб – підприємців – 1000 розмірів мінімальної заробітної плати станом на 1 січня року, в якому подано заяву;

4) на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, щодо боржника відсутні судові провадження у спорах, передбачених частиною другою статті 7 цього Кодексу.

Провадження у справах про банкрутство державних і комунальних підприємств та господарських товариств, частка у статутному капіталі яких прямо чи опосередковано належить державі, Автономній Республіці Крим або територіальній громаді, здійснюється виключно за загальними правилами, визначеними цим Кодексом.

3. Господарський суд розглядає справи про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядаються в порядку спрощеного провадження, відповідно до цієї Книги. Якщо відповідні питання не врегульовано цією Книгою, господарський суд застосовує загальні положення цього Кодексу щодо провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника.

4. Граничний строк провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, не може перевищувати 270 днів з дати відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

Господарський суд за клопотанням ліквідатора (керуючого реалізацією майна) або сторони у справі може продовжити граничний строк, визначений абзацом першим цієї частини, на період апеляційного та (або) касаційного провадження з перегляду судових рішень, ухвалених у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, який обчислюється з дня відкриття апеляційного (касаційного) провадження до дня ухвалення судового рішення.

Продовження граничного строку, визначеного абзацом першим цієї частини, допускається лише щодо боржника, визнаного банкрутом.

Клопотання про продовження граничного строку провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, має бути подано до господарського суду не пізніше ніж за 30 днів до дня закінчення граничного строку. Господарський суд розглядає клопотання в судовому засіданні протягом 10 днів з дня його надходження та

постановляє ухвалу про продовження граничного строку із зазначенням дати його закінчення або про відмову в продовженні граничного строку.

5. Ухвали господарського суду, постановлені у провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, за результатами розгляду заяв, клопотань та скарг можуть бути оскаржені сторонами у справі в апеляційному порядку відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

Не підлягають оскарженню у касаційному порядку постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду судових рішень, крім постанови про визнання боржника банкрутом, у тому числі щодо розгляду грошових вимог кредиторів, та ухвали про закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження.

Скарги на постанови апеляційних господарських судів, прийняті за результатами оскарження ухвал господарського суду у справах про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядаються в порядку спрощеного провадження, які не підлягають оскарженню в касаційному порядку окремо, можуть бути включені до касаційної скарги на ухвали, постанови, що підлягають оскарженню.

6. Господарський суд у справах про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядаються в порядку спрощеного провадження, всі майнові спори, стороною в яких є боржник та провадження в яких відкрито після відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, вирішує в порядку, визначеному статтею 7 цього Кодексу.

7. З метою скорочення строків розгляду справи учасники провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, – юридичні особи та фізичні особи – підприємці зобов'язані вчиняти процесуальні дії в електронній формі з використанням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи.

Стаття 139. Участь арбітражного керуючого у провадженні у справах про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядаються в порядку спрощеного провадження

1. Кандидатуру арбітражного керуючого для виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) боржника у провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, подає боржник або кредитор, який звертається до суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження.

У разі якщо боржник або кредитор, який звертається до суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, не подав кандидатури

арбітражного керуючого, арбітражний керуючий призначається господарським судом шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.

2. Розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого становить:

за виконання ним повноважень ліквідатора у провадженні у справі про банкрутство юридичної особи, що розглядається в порядку спрощеного провадження, – вісім розмірів мінімальної заробітної плати;

за виконання ним повноважень керуючого реалізацією майна у справі про неплатоспроможність фізичної особи – підприємця – чотири розміри мінімальної заробітної плати.

У разі відсторонення арбітражного керуючого та призначення іншого арбітражного керуючого новий арбітражний керуючий отримує винагороду за рахунок авансу основної винагороди в розмірі, пропорційному до залишку строку процедури банкрутства (неплатоспроможності), яка розглядається в порядку спрощеного провадження.

3. Боржник або кредитор, який звертається до суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, зобов'язаний авансувати розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого.

За згодою арбітражного керуючого розмір основної грошової винагороди арбітражного керуючого може бути зменшено. У такому разі авансування основної грошової винагороди арбітражного керуючого на депозитний рахунок суду не здійснюється та до заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) додається договір про визначення розміру основної винагороди арбітражного керуючого, що укладається між заявником та арбітражним керуючим.

4. Арбітражний керуючий може бути відсторонений господарським судом від виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) з підстав, передбачених частиною четвертою статті 28 цього Кодексу, за клопотанням боржника або зборів кредиторів чи судом за власною ініціативою.

5. Призначення ліквідатора (керуючого реалізацією майна) не припиняє повноважень органів управління боржника – юридичної особи.

У випадках, передбачених частиною другою статті 40 цього Кодексу, господарський суд за заявою ліквідатора, сторін або інших учасників справи про банкрутство може припинити повноваження органів управління боржника та покласти виконання їх повноважень на ліквідатора.

Органи управління боржника зобов'язані протягом трьох робочих днів з дня призначення ліквідатора забезпечити йому безперешкодний доступ до майна, бухгалтерської документації, електронних баз даних та іншої

документації боржника. Боржник вчиняє будь-які правочини виключно за письмовим погодженням з арбітражним керуючим.

6. До повноважень арбітражного керуючого у справах про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядаються в порядку спрощеного провадження, належать:

1) підготовка та подання до суду висновку про наявність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням;

2) проведення на вимогу та за рахунок кредиторів аналізу фінансово-господарського стану боржника, у тому числі на предмет виявлення ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування неплатоспроможності;

3) формування ліквідаційної маси;

4) вжиття заходів для захисту майна боржника;

5) розгляд грошових вимог кредиторів та заперечень кредиторів щодо вимог інших кредиторів. Повідомлення кредиторів про результати розгляду їхніх вимог;

6) узгодження розміру вимог кредиторів, щодо яких були заперечення, з боржником та кредиторами;

7) підготовка та виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника);

8) ведення реєстру вимог кредиторів як складової плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника);

9) реалізація майна боржника;

10) підготовка ліквідаційного балансу;

11) отримання від боржника інформації та документів, необхідних для виконання своїх повноважень;

12) інші повноваження, визначені цією Книгою.

Стаття 140. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження

1. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, подається боржником та має містити:

1) найменування господарського суду, до якого подається заява;

2) повне найменування юридичної особи або ім'я (для фізичних осіб – підприємців) боржника, його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб – підприємців),

ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб – підприємців), або серію і номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті), номери засобів зв'язку, адресу електронної пошти (за наявності), відомості про наявність електронного кабінету у боржника;

3) інформацію про відповідність боржника станом на дату подання заяви критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

4) виклад обставин, що є підставою для звернення до суду;

5) перелік документів, що додаються до заяви.

2. До заяви боржника про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, додаються:

1) довіреність або інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

2) докази авансування на депозитний рахунок суду основної винагороди ліквідатора (керуючого реалізацією майна) у розмірі, визначеному цією Книгою, або у випадках, передбачених цим Кодексом, – договір про визначення розміру основної винагороди арбітражного керуючого;

3) для боржника – юридичної особи:

установчі документи;

бухгалтерський баланс, фінансова та статистична звітність на останню звітну дату та за попередні три роки;

4) для боржника – фізичної особи – підприємця:

документи, які підтверджують наявність статусу фізичної особи – підприємця;

декларація про майновий стан боржника, подана за формою, затвердженою державним органом з питань банкрутства;

податкова та статистична звітність на останню звітну дату та за попередні три роки;

інформація про наявність непогашеної судимості за економічні злочини;

5) перелік майна боржника із зазначенням його балансової вартості та місцезнаходження, а також загальна балансова вартість майна;

6) перелік майна, що перебуває у заставі (іпотеці) або є обтяженим в інший спосіб, його місцезнаходження, вартість, а також інформація про кредиторів, на користь яких вчинено обтяження майна боржника, – ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та

номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог, підстави виникнення зобов'язань, а також строк їх виконання відповідно до закону або договору;

7) перелік кредиторів боржника, вимоги яких визнаються боржником, та перелік кредиторів боржника, вимоги яких не визнаються боржником, із зазначенням загальної суми грошових вимог усіх кредиторів, а також щодо кожного кредитора – ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті), сума грошових вимог (загальної суми заборгованості, заборгованості за основним зобов'язанням та суми неустойки (штрафу, пені) окремо), підстави виникнення зобов'язань, строк їх виконання відповідно до закону або договору, а також інформація про наявність заінтересованості кредитора стосовно боржника;

8) відомості про всі рахунки боржника (їх реквізити), відкриті в депозитарних установах, на яких ведеться облік прав на цінні папери, що належать боржнику, банках та небанківських надавачах платіжних послуг, а також про електронні гаманці, відкриті в емітентах електронних грошей, із зазначенням сум грошових коштів на таких рахунках / електронних гаманцях станом на дату подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

9) перелік осіб, що мають невиконані зобов'язання перед боржником, із зазначенням суми таких зобов'язань, строку виконання та підстав виникнення;

10) докази відповідності боржника критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу, у тому числі підтвердження відсутності станом на дату подання заяви судових проваджень у спорах, передбачених частиною другою статті 7 цього Кодексу;

11) перелік із зазначенням контрагентів та істотних умов вчинених боржником протягом трьох років до дня подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, правочинів щодо нерухомого майна, цінних паперів, корпоративних прав та іншого майна, належного боржнику на суму не менше 200 розмірів мінімальної заробітної плати (для боржника – фізичної особи – підприємця – на суму не менше 30 розмірів мінімальної заробітної плати);

12) докази неплатоспроможності;

13) рішення вищого органу управління боржника про звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство (для боржника – юридичної особи).

3. Від імені боржника – юридичної особи заява може бути подана керівником або іншою особою відповідно до статутних документів боржника, або особою, визначеною рішенням вищого органу управління боржника – юридичної особи.

4. Кредитор має право подати заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, за умови надання боржником подальшої згоди на відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

5. Заява кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, крім відомостей, передбачених частиною першою цієї статті, також має містити відомості про ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серію та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган, а також мають відмітку у паспорті).

До заяви кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, додаються документи, передбачені пунктами 1, 2, 10 і 12 частини другої цієї статті, та докази сплати судового збору.

Стаття 141. Відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження

1. Господарський суд розглядає заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, не пізніше 10 днів з дня її надходження та, за умови відсутності визначених цим Кодексом підстав для відмови у прийнятті заяви, залишення заяви без руху, повернення заяви чи відмови у відкритті провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, постановляє ухвалу про прийняття заяви до розгляду та відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження.

2. У разі подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, кредитором та якщо відсутні підстави для відмови у прийнятті заяви, залишення її без руху або для повернення заяви, господарський суд приймає заяву до розгляду та не пізніше п'яти днів з дня її надходження

постановляє ухвалу про прийняття заяви до розгляду, в якій зазначаються такі відомості:

1) про встановлення боржнику десятиденного строку для подання до суду згоди на відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження;

2) у випадках, передбачених цією Книгою, – прізвище, ім'я та по батькові арбітражних керуючих, визначених шляхом автоматизованого відбору із застосуванням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.

3. В ухвалі про прийняття заяви до розгляду господарський суд має право вирішити питання про:

1) зобов'язання заявника, боржника та інших осіб надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

2) вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони боржнику відчужувати майно.

4. Ухвала про прийняття заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядається в порядку спрощеного провадження, надсилається сторонам та арбітражним керуючим, визначеним шляхом автоматизованого відбору у випадках, передбачених цим Кодексом.

5. У разі якщо боржник не заперечує проти відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, він зобов'язаний протягом 10 днів з дня постановлення ухвали про прийняття заяви про відкриття спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) до розгляду подати до господарського суду письмову заяву про надання згоди на відкриття провадження у справі.

До заяви про надання згоди на відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, обов'язково додаються документи, передбачені пунктами 3–12 частини другої статті 140 цього Кодексу.

6. Господарський суд протягом 20 днів з дня постановлення ухвали про прийняття заяви кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, до розгляду розглядає подані кредитором і боржником документи та приймає одне з таких рішень:

1) про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, – у разі якщо боржником подано заяву про надання згоди на

відкриття провадження у справі і додані до неї документи відповідають вимогам цього Кодексу;

2) про залишення заяви боржника про надання згоди на відкриття провадження у справі без руху – у разі якщо боржником подано таку заяву, але додані до неї документи не відповідають вимогам цього Кодексу;

3) про залишення заяви кредитора про відкриття провадження у справі без розгляду, у разі якщо боржником протягом строку, встановленого цією Книгою, не подано до суду заяву про надання згоди на відкриття провадження у справі.

7. Крім наявності підстав для відмови у відкритті провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), визначених цим Кодексом, господарський суд відмовляє у відкритті провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, також у випадку, якщо:

1) боржник не відповідає критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

2) протягом трьох років до дня подання заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, щодо боржника господарським судом уже відкривалося таке провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

8. В ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, зазначається про:

1) відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження;

2) визнання вимог кредитора та їх розмір – у разі якщо провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, відкрито за заявою кредитора;

3) введення мораторію на задоволення вимог кредиторів;

4) призначення ліквідатора (керуючого реалізацією майна);

5) вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів;

6) дату підсумкового засідання суду, яке має відбутися протягом строку, визначеного частиною першою статті 143 цього Кодексу;

7) щодо фізичної особи – підприємця:

зобов'язання контролюючого органу, визначеного Податковим кодексом України, надати керуючому реалізацією майна та суду інформацію про доходи боржника та членів його сім'ї і про майно, задекларованe такими особами при перетинанні державного кордону;

зобов'язання органу державної прикордонної служби надати керуючому реалізацією майна та суду інформацію про перетинання боржником та членами його сім'ї державного кордону за останні три роки;

зобов'язання банків, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей надати керуючому реалізацією майна та суду інформацію про залишок коштів на рахунках / електронних гаманцях боржника;

8) зобов'язання боржника спільно з ліквідатором (керуючим реалізацією майна) протягом 30 днів з дня відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, провести інвентаризацію майна для формування ліквідаційної маси.

9. Офіційне оголошення про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність боржника оприлюднюється у порядку, визначеному цим Кодексом.

10. Копія ухвали про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) боржника, що розглядається в порядку спрощеного провадження, не пізніше наступного робочого дня після постановлення ухвали надсилається боржнику, заявнику (якщо він не є боржником), арбітражному керуючому, а також усім кредиторам, зазначеним у заяві про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та доданих до неї документах, в порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України.

Стаття 142. Виявлення кредиторів та підготовка до підсумкового засідання

1. Подання кредитором заяви про грошові вимоги до боржника та її розгляд ліквідатором (керуючим реалізацією майна) здійснюються в загальному порядку з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

2. Строк для подання кредитором заяви про грошові вимоги до боржника становить 30 днів з дати офіційного оприлюднення оголошення про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

3. Кредитор має право отримувати від ліквідатора (керуючого реалізацією майна) інформацію щодо вимог інших кредиторів. Такий кредитор може подати ліквідатору (керуючому реалізацією майна) та боржнику або не пізніше ніж за п'ять днів до підсумкового засідання – до суду заперечення щодо визнання вимог інших кредиторів.

4. Ліквідатор (керуючий реалізацією майна) з урахуванням результатів розгляду вимог кредиторів боржником визнає їх або узгоджує з боржником та кредиторами вимоги кредиторів, щодо яких у боржника, ліквідатора (керуючого реалізацією майна) або інших кредиторів є заперечення. Про результати розгляду вимог кредиторів ліквідатор (керуючий реалізацією майна) не пізніше ніж на 10 день з дня закінчення встановленого частиною другою цієї статті строку

повідомляє в порядку, визначеному частиною п'ятою статті 45 цього Кодексу, заявників і господарський суд. Повідомлення має містити інформацію про:

визнані (узгоджені) вимоги кредиторів та їх розмір з обґрунтуванням підстав визнання;

відхилені (неузгоджені) вимоги кредиторів та їх розмір з обґрунтуванням підстав відхилення.

5. Не пізніше ніж за 15 днів до дня підсумкового засідання ліквідатор (керуючий реалізацією майна) готує та подає кредиторам та до суду висновок про наявність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням.

Ознаки зловживання боржником спрощеним провадженням вважаються наявними у разі:

надання боржником суду, ліквідатору (керуючому реалізацією майна) або кредиторам недостовірної інформації, передбаченої цією Книгою, або ненадання такої інформації;

надання боржником суду недостовірної інформації щодо його відповідності критеріям, визначеним частиною другою статті 138 цього Кодексу;

вчинення боржником дій, що перешкоджають провадженню у справі про банкрутство (неплатоспроможність);

виявлення арбітражним керуючим або кредитором правочинів, що мають ознаки фраудаторності, вчинених боржником протягом трьох років до відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження;

наявності висновку про наявність ознак доведення боржника до банкрутства.

6. Кредитор не пізніше ніж за п'ять днів до підсумкового засідання має право подати до господарського суду заперечення щодо висновку про наявність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням, що підлягає розгляду в підсумковому засіданні.

Стаття 143. Підсумкове засідання суду

1. Підсумкове засідання господарського суду проводиться не раніше 60 днів та не пізніше 75 днів з дати відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження. Про підсумкове засідання суду повідомляються сторони, а також інші учасники провадження у справі про банкрутство, визнані такими відповідно до цього Кодексу.

2. У підсумковому засіданні господарський суд розглядає:

відхилені (неузгоджені) вимоги кредиторів, а також вимоги кредиторів, щодо яких інші кредитори подали заперечення;

висновок про наявність ознак зловживання боржником спрощеним провадженням, а також заперечення кредиторів щодо такого висновку.

3. Вимоги кредиторів (крім кредиторів, заінтересованих стосовно боржника), які узгоджені боржником і ліквідатором (керуючим реалізацією майна) та щодо яких не подали заперечення інші кредитори, господарським судом не розглядаються і вважаються визнаними.

Інші вимоги розглядаються господарським судом в загальному порядку.

4. За результатами підсумкового засідання господарський суд, за відсутності підстав для закриття провадження у справі, ухвалює постанову про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника – для фізичних осіб – підприємців).

У постанові про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника – для фізичних осіб – підприємців) зазначаються:

розмір, черговість задоволення кожної визнаної вимоги та перелік усіх визнаних судом вимог кредиторів, що вносяться ліквідатором (керуючим реалізацією майна) до реєстру вимог кредиторів, у тому числі вимог кредиторів, які є заінтересованими стосовно боржника;

розмір та перелік не визнаних судом вимог кредиторів;

дата проведення судового засідання, в якому буде розглянуто підготовлений ліквідатором (керуючим реалізацією майна) план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника), яке має відбутися не пізніше 30 днів з дати підсумкового засідання;

дата заключного засідання суду, яке має відбутися у строки, встановлені частиною четвертою статті 138 цього Кодексу.

5. Якщо в підсумковому засіданні встановлено, що у боржника відсутнє будь-яке майно, господарський суд призначає заключне засідання та зобов'язує ліквідатора (керуючого реалізацією майна) підготувати і подати на розгляд суду ліквідаційний баланс (щодо боржника – юридичної особи) без необхідності вжиття інших заходів, передбачених цією Книгою.

6. Якщо в підсумковому засіданні встановлено, що до боржника не надійшло жодної вимоги кредитора, а також якщо, за даними державних реєстрів, відсутні вимоги кредиторів, які забезпечені заставою майна боржника, суд роз'яснює боржнику право на подання до суду клопотання про:

1) продовження здійснення господарської діяльності боржника зі звільненням його від боргів; або

2) ліквідацію юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця.

Якщо боржник подав клопотання про продовження здійснення господарської діяльності, господарський суд за наслідками підсумкового

засідання приймає рішення про закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та звільняє боржника від боргів.

Якщо боржник подав клопотання про ліквідацію юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, господарський суд за наслідками підсумкового засідання:

призначає заключне засідання;

зобов'язує ліквідатора (керуючого реалізацією майна) підготувати та подати на розгляд суду без необхідності вжиття інших заходів, передбачених цією Книгою, ліквідаційний баланс (щодо боржника – юридичної особи).

7. З дня ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури щодо боржника – юридичної особи настають наслідки, визначені статтею 59 цього Кодексу.

З дня ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття процедури погашення боргів боржника щодо боржника – фізичної особи – підприємця настають наслідки, визначені статтею 131 цього Кодексу.

8. Повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (введення процедури погашення боргів боржника) офіційно оприлюднюється в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 144. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника)

1. Ліквідатор (керуючий реалізацією майна) зобов'язаний протягом 15 днів з дня ухвалення господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) розробити та подати на затвердження до господарського суду план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника).

Кредитори мають право подавати ліквідатору (керуючому реалізацією майна) пропозиції до плану.

2. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) включає:

1) реєстр вимог кредиторів;

2) ліквідаційну масу;

3) балансову вартість майна, належного банкруту, яке не є предметом забезпечення, та інформацію про заставну вартість майна, яке є предметом забезпечення;

4) умови продажу майна на аукціоні (за наявності майна);

5) строк проведення аукціону, який визначається відповідно до статті 70 цього Кодексу.

3. Господарський суд розглядає план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) в судовому засіданні.

Кредитори мають право подати до суду свої заперечення щодо плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) до дати розгляду судом такого плану.

4. Господарський суд за результатами розгляду плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) та заперечень кредиторів постановляє ухвалу, якою затверджує план, у тому числі з урахуванням пропозицій чи заперечень, наданих кредиторами.

У разі неможливості затвердити план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) з урахуванням пропозицій чи заперечень, наданих кредиторами, господарський суд відмовляє в затвердженні плану та повертає його на доопрацювання.

У разі повернення судом плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) на доопрацювання ліквідатор (керуючий реалізацією майна) зобов'язаний протягом 10 днів усунути недоліки такого плану та подати доопрацьований план до суду на затвердження. Засідання господарського суду, в якому має бути розглянуто доопрацьований план ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника), має відбутися не пізніше 10 днів з дня надходження такого плану до суду.

5. План ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) є обов'язковим для виконання ліквідатором (керуючим реалізацією майна).

6. Внесення змін до плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) здійснюється в порядку, визначеному для його затвердження, крім внесення змін до плану в частині ведення ліквідатором (керуючим реалізацією майна) реєстру вимог кредиторів.

Стаття 145. Збори кредиторів

1. Збори кредиторів скликаються за ініціативою керівника боржника, ліквідатора (керуючого реалізацією майна) або кредиторів, сума вимог яких становить не менше ніж третину всіх вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, або за ініціативою однієї третини кількості голосів кредиторів.

2. До компетенції зборів кредиторів у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність) належить:

1) розгляд звіту ліквідатора (керуючого реалізацією майна) про виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника);

2) звернення до господарського суду з клопотанням про відсторонення арбітражного керуючого від виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) та призначення іншого арбітражного керуючого;

3) інші повноваження, визначені цим Кодексом.

3. Комітет кредиторів у спрощеному провадженні у справі про банкрутство не утворюється.

Стаття 146. Продаж майна у спрощеному провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Продаж майна у справі про банкрутство (неплатоспроможність) здійснюється у порядку, передбаченому розділом V Книги четвертої цього Кодексу, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

2. Умови продажу майна визначаються ліквідатором (керуючим реалізацією майна) в плані ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника), що затверджується господарським судом.

Початкова вартість майна визначається ліквідатором (керуючим реалізацією майна) в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Оцінка майна має бути проведена до дати проведення підсумкового засідання господарського суду. Початкова вартість майна, яке є предметом забезпечення, може бути визначена арбітражним керуючим за згодою забезпеченого кредитора без проведення оцінки майна.

Оплата вартості проведення оцінки здійснюється забезпеченим кредитором (у разі його відсутності – арбітражним керуючим або будь-яким кредитором) з подальшим відшкодуванням її вартості за рахунок коштів, отриманих від продажу майна, яке здійснюється позачергово.

У разі якщо оцінку майна не проведено у строк, визначений абзацом другим цієї частини, ліквідатор (керуючий реалізацією майна) визначає початкову вартість майна у розмірі балансової (щодо майна, яке не є предметом забезпечення) або заставної (щодо майна, яке є предметом забезпечення) вартості майна.

3. У разі доцільності продаж майна банкрута, яке є предметом забезпечення, за згодою (на вимогу) забезпеченого кредитора, що має бути надана (заявлена) не пізніше ніж за 30 днів до дати проведення підсумкового засідання господарського суду, може здійснюватися в одному лоті разом з майном, яке не є предметом забезпечення. У такому разі ліквідатор (керуючий реалізацією майна) в порядку, визначеному частиною другою цієї статті, проводить оцінку всього майна банкрута для визначення його початкової вартості та встановлення співвідношення між вартістю майна банкрута, яке є предметом забезпечення, та майна, яке не є предметом забезпечення.

Стаття 147. Заключне засідання суду у провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження

1. Після завершення продажу майна боржника та погашення вимог кредиторів ліквідатор (керуючий реалізацією майна) готує та подає до суду звіт про виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) та ліквідаційний баланс (для боржників – юридичних осіб).

2. Звіт про виконання плану ліквідаційної процедури (процедури погашення боргів боржника) та ліквідаційний баланс розглядаються господарським судом у заключному засіданні.

Кредитори мають право подати до господарського суду заперечення щодо звіту та ліквідаційного балансу, які підлягають розгляду судом, не пізніше п'яти днів до дати проведення заключного засідання.

3. Господарський суд після заслуховування звіту ліквідатора (керуючого реалізацією майна) та заперечень кредиторів постановляє ухвалу:

1) для боржника – юридичної особи – про затвердження звіту ліквідатора про виконання плану ліквідаційної процедури, ліквідаційного балансу та ліквідацію юридичної особи;

2) для боржника – фізичної особи – підприємця – про затвердження звіту керуючого реалізацією майна про виконання плану процедури погашення боргів боржника, завершення процедури погашення боргів боржника та звільнення боржника – фізичної особи від боргів відповідно до вимог статті 134 цього Кодексу.

4. У разі якщо боржником погашено всі визнані господарським судом вимоги кредиторів, суд роз'яснює боржнику право на звернення до суду з клопотанням про продовження здійснення господарської діяльності із звільненням його від боргів.

У разі подання боржником клопотання про продовження здійснення господарської діяльності господарський суд за наслідками заключного засідання приймає рішення про закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) та звільняє боржника від боргів.

Стаття 148. Закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність)

1. Господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, крім випадків, визначених статтею 90 цього Кодексу, також у разі:

1) наявності ознак зловживання боржником спрощеним провадженням;

2) завершення граничних строків спрощеного провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність).

2. Господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, з підстав, визначених частиною першою цієї статті, на будь-якій стадії провадження за вмотивованим клопотанням ліквідатора (керуючого реалізацією майна), сторони у справі або з власної ініціативи.

3. За наявності підстав для закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, передбачених частиною першою цієї статті, господарський суд за клопотанням боржника або сторони у справі, яке повинно бути подано до господарського суду не пізніше ніж за 15 днів до закінчення строку, визначеного абзацом першим частини четвертої статті 138 цього Кодексу, може прийняти рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності).

Рішення про перехід до загальної процедури банкрутства може бути прийняте судом за умови наявності у боржника майна, достатнього для покриття витрат у процедурі банкрутства (неплатоспроможності) та (або) авансування на депозитний рахунок господарського суду основної грошової винагороди арбітражного керуючого в розмірі, визначеному абзацом четвертим частини другої статті 34 цього Кодексу (для юридичних осіб) або пунктом 12 частини третьої статті 116 цього Кодексу (для фізичних осіб – підприємців). Авансування основної грошової винагороди арбітражного керуючого може бути здійснено боржником або кредиторами.

З метою забезпечення можливості переходу до загальної процедури банкрутства кредитори в порядку, визначеному цим Кодексом, можуть створити фонд для виплати грошової винагороди та відшкодування витрат арбітражного керуючого.

4. У разі прийняття господарським судом рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності) боржника, визнаного банкрутом, суд постановляє ухвалу, в якій зазначається про:

1) закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, та перехід до загального провадження у справі про банкрутство на стадію ліквідації (погашення боргів боржника);

2) дату проведення зборів кредиторів.

Призначений господарським судом арбітражний керуючий для виконання повноважень ліквідатора (керуючого реалізацією майна) у спрощеній процедурі банкрутства (неплатоспроможності) продовжує виконувати свої повноваження в загальній процедурі банкрутства (неплатоспроможності).

5. У разі прийняття господарським судом рішення про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності) до моменту визнання боржника банкрутом суд постановляє ухвалу, в якій зазначається:

1) щодо боржника – юридичної особи – про:

закриття провадження у справі про банкрутство, що розглядається в порядку спрощеного провадження, та перехід до загального провадження у справі про банкрутство на стадію розпорядження майном боржника;

дату проведення попереднього засідання господарського суду, яке має відбутися не пізніше 30 днів з дня постановлення ухвали;

призначення арбітражного керуючого, який здійснював повноваження ліквідатора розпорядником майна боржника;

2) щодо боржника – фізичної особи – підприємця – про:

закриття провадження у справі про неплатоспроможність, що розглядається в порядку спрощеного провадження, та перехід до загального провадження у справі про неплатоспроможність на стадію реструктуризації боргів боржника;

дату проведення попереднього засідання господарського суду, яке має відбутися не пізніше 30 днів з дня постановлення ухвали;

призначення арбітражного керуючого, який здійснював повноваження керуючого реалізацією майна, керуючим реструктуризацією.

Строк процедури розпорядження майном (реструктуризації боргів боржника) обчислюється з дня постановлення ухвали про перехід до загальної процедури банкрутства (неплатоспроможності).

6. Усі заходи, здійснені арбітражним керуючим у провадженні у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, процесуальні дії, результати розгляду господарським судом вимог кредиторів, а також результати інвентаризації, формування ліквідаційної маси та продаж майна банкрута залишаються чинними у загальній процедурі банкрутства (неплатоспроможності).

7. У разі закриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), що розглядається в порядку спрощеного провадження, з підстави, визначеної пунктом 1 частини першої цієї статті:

1) господарський суд за заявою кредитора може притягнути боржника та його посадових осіб до відповідальності шляхом відшкодування кредитору понесених ним на процедуру витрат;

2) звільнення боржника від боргів не застосовується.";

31) у розділі "Прикінцеві та перехідні положення":

у пункті 1^{6}:

абзац десятий викласти в такій редакції:

"не застосовується відповідальність, передбачена статтею 67^{1} цього Кодексу, до керівника боржника, інших членів його органів управління, голови та членів ліквідаційної комісії (ліквідатора), засновників (учасників, акціонерів) боржника та інших осіб, які мали право давати обов'язкові для боржника вказівки чи фактично визначали його дії, якщо боржник не звернувся до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі у випадках, передбачених цим Кодексом, внаслідок збройної агресії проти України, у тому числі через перебування єдиного майнового комплексу боржника на територіях, на яких ведуться (велися) бойові дії, або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях відповідно до переліку, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованих територій;";

доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

"господарський суд за клопотанням сторони превентивної реструктуризації або адміністратора превентивної реструктуризації (у разі його призначення) може продовжити граничний строк, визначений абзацом другим частини сьомої статті 33^{15}, та строк, визначений пунктом 9 частини першої статті 33^{27} цього Кодексу, до 18 місяців.";

доповнити пунктом 1^{11} такого змісту:

"1^{11}. Положення статей 67^{1}, 67^{2} і 67^{3} цього Кодексу застосовуються до порушень, вчинених після набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та інших законодавчих актів України щодо вдосконалення процедур банкрутства (неплатоспроможності), превентивної реструктуризації та запровадження спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва".

Відповідальність за порушення обов'язку звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство, якщо строк для такого звернення, визначений частиною шостою статті 34 цього Кодексу в редакції, що діяла до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства та деяких інших законодавчих актів України щодо вдосконалення процедур банкрутства (неплатоспроможності), превентивної реструктуризації та запровадження спрощеного провадження у справах про банкрутство (неплатоспроможність) для суб'єктів мікропідприємництва та малого підприємництва", сплив до набрання ним чинності, а також відповідальність за дії (бездіяльність), що призвели до банкрутства боржника, вчинені до набрання чинності зазначеним Законом,

настає відповідно до частини шостої статті 34 і частини другої статті 61 цього Кодексу в редакції, що діяла до набрання чинності зазначеним Законом.

Заяви про покладення солідарної відповідальності відповідно до частини шостої статті 34 або субсидіарної відповідальності відповідно до частини другої статті 61 цього Кодексу в редакції, що діяла до набрання чинності зазначеним Законом, подані до набрання ним чинності, розглядаються за правилами, чинними на день їх подання.".

2. Пункт 2^1 частини другої статті 4 Закону України "Про судовий збір" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87 із наступними змінами) доповнити підпунктом 1^1 такого змісту:

"1^1) заяви кредитора про відкриття провадження у справі про банкрутство, що розглядається в порядку спрощеного провадження	5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб".

3. У Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

у частині першій статті 34:

в кінці пункту 17 розділовий знак "." замінити розділовим знаком ";";

доповнити пунктом 18 такого змісту:

"18) затвердження господарським судом плану превентивної реструктуризації, якщо вимоги стягувача включені до плану превентивної реструктуризації.";

статтю 35 доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

"13. У випадку, передбаченому пунктом 18 частини першої статті 34 цього Закону, виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій до закриття процедури превентивної реструктуризації.".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом у справах про банкрутство, провадження у яких здійснюється відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", якщо на стадії санації та щодо боржника відсутній затверджений судом план санації, керуючий санацією зобов'язаний у порядку, визначеному Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", розробити та подати до суду на затвердження план санації боржника.

Якщо протягом строку, визначеного абзацом першим цього пункту, судом не затверджено план санації боржника, господарський суд закриває провадження у справі про банкрутство.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити внесення до нормативно-правових актів змін щодо надання арбітражним керуючим безпосереднього доступу до Державного реєстру обтяжень рухомого майна та Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (без надання повноважень щодо внесення або зміни записів у реєстрах), включно з можливістю отримання документів реєстраційної справи в електронній формі;

3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. К и ї в
11 листопада 2026 року
№ 5062–IX